

VERANDER JE LEVEN, VERANDER DE WERELD OM JE HEEN

actief

23e jaargang – nummer 03

JOUW BEURT

Wat jij kunt doen

Jolly Roger of Mister Rogers?

Verhaal over twee
mannen

Stenen koken

De nood lenigen

Actief Maart 2022

Verander je leven-verander de wereld om je heen

23e jaargang – nummer 2

Copyright © 2022 Actief - alle rechten voorbehouden.

De Bijbelcitaten zijn afkomstig uit Het Boek © 1988, tenzij anders wordt vermeld.

Als je het mij vraagt

Een verschil maken

“Een man reisde van Jeruzalem naar Jericho. Onderweg werd hij door rovers overvallen. Zij rukten hem de kleren van het lijf, sloegen hem bont en blauw en lieten hem halfdood langs de weg liggen...”¹

Zo begint een van de bekendste verhalen in de Bijbel en misschien zelfs in de literatuur; de Barmhartige Samaritaan. In het verhaal lopen vrome Joden de onfortuinlijke reiziger voorbij, maar zij bieden hem geen hulp. Tenslotte komt er een Samaritaan; iemand van een etnische groepering met een andere religie die door de Joden in de tijd van Jezus gemeden werd, die medeleven toont aan het slachtoffer. Hij verzorgt de wonden van de onfortuinlijke reiziger en brengt hem naar een herberg waar hij belooft dat hij alle bijkomende kosten zal vergoeden.

Jezus gebruikte het verhaal van de Barmhartige Samaritaan om ons te leren dat onze naaste iedereen kan zijn die onze hulp nodig heeft, ongeacht ras, geloofsovertuiging, huidskleur, nationaliteit, toestand of woonplaats. In het Evangelie worden talloze momenten vermeld waarop Jezus medeleven voelde voor de mensenmassa's of

voor enkelingen en ertoe bewogen werd hen te helpen.

Misschien heb je het verhaal weleens gehoord over de weduwe van Naïn, wier zoon Hij uit de dood opwekte. “Toen Jezus de vrouw zag, kreeg Hij diep medelijden met haar. ‘Huil maar niet,’ zei Hij. Hij liep naar de baar en legde zijn hand erop. De dragers bleven stil staan. ‘Jongen,’ zei Hij, ‘word weer levend.’ De dode jongen ging zitten en begon te praten. Jezus zei tegen de moeder: ‘Hier is uw zoon weer.’”²

Lukas geeft de plaats van het wonder aan door ons te vertellen dat Jezus de ene dag in het plaatsje Kafarnaüm predikte en dat Hij de volgende dag met Zijn leerlingen naar het dorp Naïn ging. Zegt je dat niets? Mij ook niet. Soms beseffen wij, lezers in deze moderne tijd, niet wat dit inhoudt.

Het blijkt dat Naïn bijna 50 km van Kafarnaüm af ligt met een hoogteverschil van 400 m. Dat is een hele lange, inspannende wandeling die tegenwoordig op de verharde wegen 10-12 uur duurt, dus kun je je voorstellen hoeveel tijd en moeite dit Jezus en Zijn volgelingen moet hebben gekost. Maar vermoedelijk liep het hart van Jezus al over van medeleven voor de weduwe voordat Hij op weg ging. Hij wist waar Hij mee bezig was en kwam daar niet toevallig op die bepaalde dag langs.

“Hoe ziet liefde eruit?” vroeg Sint Augustinus. “Zij heeft ogen om de ellende en de nood mee te zien. Oren om de verzuchtingen en het verdriet van de mensheid te horen. Handen om anderen te helpen. Voeten die zich haasten om de armen en de behoeftigen te helpen.” Mensen met medeleven brengen hun gebeden in praktijk en voegen vriendelijke daden bij hun vriendelijke woorden. Dat was precies wat de Barmhartige Samaritaan deed. Jezus deed dat. En wij kunnen ons best doen om dit in ons eigen leven in onze eigen omgeving te doen.

1. Lukas 10:30

2. Lukas 7:13–15

Kwaad met goed vergelden

Door Marie Story

Het is interessant om te zien dat de apostel Paulus aan de Christenen in Rome schreef: “Laat het kwade u niet overwinnen, maar overwin het door het goede te doen,”¹ omdat er duidelijke overeenkomsten bestaan tussen het sociale klimaat van het Rome van de eerste eeuw en dat van de wereld van nu.

Het kwaad tierde welig in Rome en had grote invloed. Het Romeinse Rijk was niet de onbetwiste heerser van de Westerse wereld geworden door medeleven, vriendelijkheid of nederigheid. De rijkdommen waren in handen van een kleine elite en werden gebruikt om de rest van de bevolking te manipuleren. De machtige rijken leidden extravagante levens terwijl de massa worstelde om te kunnen overleven. Sommigen hielden er perverse en losbandige praktijken op na, die door anderen werden genegeerd.

Het Christendom werd beschouwd als een uit vele godsdiensten en Christus was gewoon weer zo'n godheid. Als je bedenkt hoeveel

goden de Romeinen aanbaden, dan moet het moeilijk zijn geweest om iemand ervan te overtuigen dat Jezus “de weg, de waarheid en het leven”² was.

Klinkt dit jou bekend in de oren? Je wordt gemakkelijk overweldigd door al het kwaad en het lijden in de wereld. Elke dag horen we weer over andere vreselijke misdaden die zijn begaan of onrecht dat mensen wordt aangedaan. De media zorgen dagelijks voor eindeloze berichten over geweldpleging, ellende, rampspoed en kwaad en het lijkt erop dat het leven door heel veel mensen niet meer als heilig beschouwd wordt. Wat kunnen we doen aan een wereld waar het kwaad ogenschijnlijk zegeviert?

Dit was het dilemma waar de Christenen in Rome mee te maken hadden en de raad die Paulus hen gaf geldt nog steeds voor deze tijd. “Overwin het kwade door het goede te doen.”

Als het donker is in de kamer, kun je de duisternis vervloeken en klagen dat het er zo onaangenaam is, of je kunt het licht aandoen of de gordijnen open doen en het daglicht binnenlaten. Zo is het ook met het kwaad in de maatschappij. We kunnen er ontmoedigd, kwaad of gedeprimeerd door worden; “overweldigd door het kwaad” of we kunnen een kracht voor het goede zijn door ons persoonlijke voorbeeld en door het licht van het evangelie met andere mensen te delen.

Niet ieder vuil bord zal gewassen worden en niet ieder verduisterd hart zal verlicht worden, maar we kunnen ieder ons steentje bijdragen; dag voor dag, persoon per persoon, door elke beslissing die we nemen.

1. Romeinen 12:21

2. Johannes 14:6

Aanmoediging uit de hemel

Door Maria Fontaine

Ik had het koud. Vroeg uit mijn lekkere warme bed stappen op een gure ochtend was geen aantrekkelijk idee om de dag te beginnen. Ik was ook nog moe. Ik had niet goed geslapen. Ik had honger, maar mocht niets eten tot na mijn bloedonderzoek later op de dag. En echte rust kon ik niet vinden, want dit was geen dag om te lanterfant. Ik had het druk. Er waren artikelen die ik moest schrijven en brieven die ik moest beantwoorden. En ik had dus helemaal geen zin in medische onderzoeken, en bovendien zaten we ook nog eens middenin de Covidtijd.

Kortom, ik moet tot mijn grote schaamte zeggen dat ik allesbehalve dankbaar was voor de prachtige dag die de Heer had gegeven. Terwijl

ik in de auto stapte kon ik er maar met moeite uitbrengen: “En God, maakt U mij alstublieft tot een zegen,” want ik was zelf helemaal niet serieus van plan om een zegen te zijn. Ik dacht echt enkel en alleen aan mezelf.

Eerst moesten we naar het lab, waar een lange rij wachtenden stond aangezien er maar twee mensen tegelijk naar binnen mochten. Mijn vriendin, die me erheen had gereden bood aan om in mijn plaats in de rij te gaan staan, zodat ik in de auto kon blijven zitten waar het wat warmer was, en dat deed ik toen maar.

Terwijl ik naar de lange rij mensen zat te kijken die daar in de kou in de rij stonden, kon ik zien dat zij zich ook moe en slap voelden, het koud hadden, en net als ik honger hadden. Zij vonden het ook niet zo leuk om daar te zijn! Ik voelde God tot mijn hart spreken. Hij hielp me om medeleven te voelen voor die arme mensen, waarvan de meesten Jezus waarschijnlijk nog niet eens kenden.

Zo heb ik ook mijn problemen en uitdagingen, net als al die mensen, maar er is een groot verschil. Ik heb Jezus. Ik kon bidden; niet alleen voor mezelf, maar ook voor hen. Het kost moeite om te bidden maar ik weet dat het in elke situatie helpt, hoe groot of klein iets ook mag zijn. Dus deed ik mijn ogen dicht om te bidden.

Plotseling hoorde ik iemand op de autoruit kloppen. Verbaasd opende ik mijn ogen en zag toen een vrouw die lief naar me glimlachte. Ik deed het portierraam open en ze vertelde me dat er een stoel leeg stond naast de plaats waar mijn vriendin in de rij stond en dat ik daar kon zitten als ik wou. Ik dankte haar vriendelijk maar zei dat ik misschien liever nog even in de auto wilde blijven zitten omdat het er wat warmer was.

Ze glimlachte en liep weg om andere mensen te gaan helpen. Mijn interesse was nu gewekt. Wat deed ze verder nog? Ik kon zien dat ze in gesprek was met de mensen in de wachtrij en zitplaatsen voor hen probeerde te vinden en probeerde te helpen waar ze maar kon. Ze ging iedere keer terug naar een jonge vrouw met wie ze daar scheen te zijn, maar dan ging ze na enkele ogenblikken de rij weer af.

Ik had de indruk dat ze de mensen probeerde op te beuren en aan te moedigen. Deze vrouw glimlachte en zag er heel energiek en blij uit en ik besloot haar een traktaatje te geven als ik naar mijn plaats in de wachtrij zou gaan.

Maar tegen de tijd dat ik uit de auto stapte en naar de rij terugliep was de vrouw het lab in gegaan. Gelukkig vond ik haar nog toen ze weer naar buiten ging en kon ik een paar woorden met haar wisselen. Ik bood haar het traktaatje aan en zei: “Hier is iets voor u. Ik stelde het heel erg op prijs dat u mij de zitplaats aanbood en dat u iedereen zo opbeurde. Ik weet zeker dat iedereen er zo over denkt.”

“U schijnt een gave van God te hebben,” voegde ik er nog aan toe. Ik verwachtte half dat ze een beetje verbaasd zou kijken of dat ze zich een beetje zou generen, maar ze antwoordde direct: “O ja, dat geloof ik ook.” Er was geen mogelijkheid om lang te blijven praten omdat ik nu aan de beurt was, maar ik was zo blij dat ik haar dat traktaatje nog had kunnen geven. Ik kon haar op die manier vertellen wat ik had willen zeggen, maar waar ik geen tijd voor had.

Naderhand moesten we nog bij de tandarts zijn om een röntgenfoto op te halen. Wederom moesten we een tijdje wachten want er stonden nog meer mensen bij de balie en er zaten een paar mensen te wachten totdat ze aan de beurt waren voor hun afspraak. Dus

toen kon ik nog wat bemoedigende woorden zeggen tegen een paar mensen.

Je kunt natuurlijk niet heel veel zeggen tegen iemand als je maar een paar minuten bij hen bent, maar God kan je een gedachte ingeven of een vraag die je kunt stellen om hen aan te moedigen en hen op te beuren. Als je iets zegt waaruit blijkt dat je in hen geïnteresseerd bent maak je hun dag goed. Een aanmoedigend woord vrolijkt de ontvanger op.

Tegen de tijd dat we weer naar huis reden voelde ik me een stuk beter en mijn chagrijnige bui was helemaal verdwenen. God kan ons op allerlei manieren bij individuele personen brengen of kleine groepjes mensen met wie Hij graag wil dat we een gesprekje aangaan of die Hij een traktaatje wil geven. Wij mogen onze eigen ideeën hebben over afspraken die we hebben gemaakt, maar soms heeft Hij Zijn afspraken voor ons.

Hij zal voor effectieve kansen zorgen om Zijn liefde en Zijn boodschap uit te krijgen, niet omdat we toevallig toch ergens zijn, maar omdat Hij ons wil gebruiken om iemand aan te raken met Zijn Geest. Laten we Jezus blij maken door mensen aan te moedigen en hen naar Hem te leiden.

Van juk verwisselen

Door Keith Phillips

Ik had die Bijbelpassage ik weet niet hoe vaak gelezen en hem jaren geleden zelfs uit mijn hoofd geleerd. Jezus zei: “Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen; want mijn juk is zacht en mijn last is licht.”¹ NBG 1951

Maar nu heb ik iets gelezen dat me geholpen heeft, die verzen in een nieuw licht te zien.

Philip Yancey schrijft: “Ik geloofde vroeger dat het Christendom problemen oploste en het leven eenvoudiger maakte. Nu geloof ik steeds meer dat mijn leven door mijn geloof gecompliceerder is

geworden, maar dan op een goede manier. Als Christen kan ik mijn ogen niet sluiten voor het milieu, daklozen en armoede, voor racisme en godsdienstvervolging, voor onrechtvaardigheid en geweld. God geeft me die mogelijkheid niet.”

Yancey haalt die oude bekende passage aan, die hij op de volgende manier uitlegt: “Jezus biedt ons troost, maar de troost bestaat uit het opnemen van een nieuw juk. Een juk dat van Hem afkomstig is. Jezus geeft ons een vrede waar nieuwe onrust aan te pas komt, een rust die nieuwe taken met zich meebrengt.”²

Wat voor nieuwe taken? Jezus noemde ze op toen Hij een definitie gaf van Christelijk geloof: “Heb de Here, uw God, lief met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit gebod is het eerste en het belangrijkste. Het tweede gebod komt op hetzelfde neer: “Heb uw naaste net zo lief als uzelf.”

Heb uw naaste lief³, in de zin dat onze naaste iedereen is die we in staat zijn te helpen. Anderen liefhebben zoals we onszelf liefhebben gaat niet vanzelf en is zelden gemakkelijk, maar het is de sleutel tot geluk, vervulling en succes in het leven.

Neem het juk van Jezus op je. Geef Hem het jouwe. Dat is de beste ruil die je ooit zult doen.

1. *Mattheüs 11:28–30* (NBG 1951)

2. *Philip Yancey, Reaching for the Invisible God* (Zondervan, 2000), 93–94

3. *Mattheüs 22:37–39*

Zolang we het kunnen doen

Ik was in slaap gevallen en ik droomde dat het leven vreugde was. Ik werd wakker en zag dat leven uit dienst bestond. Ik ging het doen en kijk aan, dienst was vreugde.

—Rabindranath Tagore (1861–1941)

Alleen tijdens de luttele jaren waaruit dit leven bestaat wordt ons het privilege gegeven om elkaar en Christus te dienen. De hemel zullen we altijd hebben, maar voor dienst hier op aarde krijgen we maar een klein tijdje en daarom mogen we die kans niet verwaarlozen.

—Sadhu Sundar Singh (1889–1933)

Ook al wist ik dat de wereld morgen aan diggelen zou vallen, dan nog zou ik mijn appelboompje planten.

—Martin Luther (1483–1546)

Als je er even bij stil zou staan zou het je waarschijnlijk verbazen dat er zoveel attente dingen te vinden zijn die je voor anderen kunt doen, die je haast niets kosten en haast geen tijd in beslag nemen. Maak je de kunst eigen van het verlenen van kleine attente gunsten.

—Shannon Shayler

De grootste liefde

Jezus zei: Wie zijn leven voor zijn vrienden overheeft, heeft de grootste liefde. 1

Dat houdt in, het initiatief nemen om dingen voor anderen te doen; te voelen wat de ander voelt, hun tranen te drogen, hun lasten te dragen, hun pijn te voelen, de zieken te verzorgen, liefdevol te luisteren naar iemand die zijn hart bij je wil uitstorten, een zorgzame, begrijpende vriend(in) te zijn, te bidden voor mensen in nood, hun harteer te helpen dragen.

Maar al te vaak onderschatten we de kracht van een aanraking, een glimlach, een vriendelijk woord, een luisterend oor, een welgemeend compliment of de kleinste zorgzame daad, die stuk voor stuk de mogelijkheid bieden een leven beter te maken.

—Leo Buscaglia (1924-1998)

Johannes 15:13

Snelle verspreiding

Door Scott McGregor

“Maar het woord van God laat zich niet gevangenzetten.”¹ schreef de apostel Paulus aan zijn jonge vriend Timotheüs terwijl hij in de gevangenis van Rome zijn executie afwachtte. Na de Grote Brand van Rome in 64 na Chr. deed het gerucht de ronde dat Nero bevel had gegeven tot de brandstichting, zodat hij een nieuwere, grootsere stad kon bouwen. Om de aandacht van zichzelf af te leiden beschuldigde Nero de Christenen ervan, de brand te hebben aangestoken en vervolgde hen enorm. Paulus werd wederom gearresteerd en ter dood veroordeeld.

Deze woorden van Paulus kwamen in me op tijdens de lockdown ten gevolge van Covid-19, toen ik veel tijd binnenshuis doorbracht. Het feit dat Paulus zijn tweede brief aan Timotheüs en vier andere brieven schreef terwijl hij in huisarrest en later in de gevangenis zat, was aanmoedigend voor mij. Paulus was vervuld met een passie om anderen over Jezus te vertellen en hij liet zich daar niet van afbrengen door zijn fysieke omstandigheden.

Ik was dankbaar dat ik in ieder geval het internet kon gebruiken tijdens de Covid lockdown en dat ik anderen kon bereiken door deze technologie. Ik merkte dat samen met de onrust en de onzekerheid die door de pandemie was gecreëerd heel veel mensen naar antwoorden zochten en meer open stonden voor de boodschap van het evangelie dan voorheen.

Ik vroeg God om me te leiden in het dichterbij brengen van die mensen en Hij liet me zien dat ik online gebedstijden kon beginnen en Gods Woord kon voorlezen aan de mensen die in isolatie zaten en niet veel contact met anderen hadden. Het was ook een goed moment om mijn eigen geestelijke staat nieuw leven in te blazen.

Paulus zei ook: “Bid dat het goede nieuws van de Here zich snel zal verspreiden en overal zo’n invloed op de mensen zal hebben dat zij Hem gaan eren, zoals ook bij u het geval is.”² Gods Woord zal altijd overal heen gaan en zijn doel bereiken, hoe erg de situatie in de wereld ook is, net zoals het Christendom razendsnel verspreid werd door het hele Romeinse Rijk in het aangezicht van de meest wrede, onmenselijke vervolging.

1. 2 Timotheüs 2:9
2. 2 Thessalonicenzen 3:1

“U bent als zout voor de wereld. Maar als het zout zijn kracht verliest, hoe moet je het dan smaak geven? Waar is het dan nog goed voor, behalve om weggegooid en door de mensen vertrapt te worden. U bent het licht van de wereld, een stad op een berg kan iedereen zien. Men steekt immers geen lamp aan om er vervolgens een emmer overheen te zetten? Die lamp moet toch op een standaard staan en licht geven voor iedereen in huis? Laat daarom ook uw licht voor alle mensen schijnen. Als zij dan de goede dingen zien die u doet, zullen zij uw hemelse Vader eren.”

-Jezus, Mattheüs 5:13-16

Jolly Roger of Mister Rogers?

Door Curtis Peter van Gorder

Om te weten waar iets is, moet je vaak eerst te weten komen waar het niet is. Deze tegenstelling trof me onlangs toen ik twee docudrama's had gezien. Het ene was "The Lost Pirate Kingdom," dat ging over de "Gouden Eeuw van piraterij" in het begin van de 18e eeuw en het andere was "A Beautiful Day in the Neighborhood" met in de hoofdrol Tom Hanks als Fred Rogers, de Presbyteriaanse voorganger die gastheer was in de kleutertelevisieserie "Mister Rogers' Neighborhood" van 1968 tot 2001.

Laten we het eerst hebben over boekaniers. De mensen schijnen geen genoeg te kunnen krijgen van piratenverhalen. Daarbij zien ze over het hoofd hoe wreed en hard het leven van zulke lui is en was en die avonturiers worden geromantiseerd alsof het Robin Hood-figuren zijn die de rijken beroven om de buit onder de armen te verdelen. En het lijkt er inderdaad op dat veel piraten hun gewelddadigheid vergoelijkten door zichzelf af te schilderen als wraaknemers van onrechtvaardigheid: "Zij (de rijken) beroven de armen in het kader van de wet, en wij maken de rijken hun geld afhandig onder de dekmantel van onze eigen heldhaftigheid."¹ Ondanks zulke belangeloze zelfrechtvaardigingen waren ze niets anders dan moordenaars en plundersaars.²

Een van de succesvolste piraten was Sam Bellamy (1689-1717) die door het tijdschrift Forbes als de best verdienende piraat werd geschat

met een nettowaarde van 142,5 miljoen dollar. Toen hij 28 was, nog maar een jaar nadat hij als piraat begonnen was, had hij 53 schepen geplunderd en hij had juist de Whydah veroverd, een vooraanstaand Engels slavenschip dat 312 slaven had uitgeladen en beladen was met een fortuin aan goud, indigo, ivoor en andere kostbare handelswaren.

Zijn schip en nog twee schepen die hij in beslag had genomen voeren diep in het water langs de Oostkust terwijl hij op weg was om zijn geliefde, Mary Halett te ontmoeten, die in Eastham, Massachusetts woonde.

Op dat moment veranderde het weer en weldra werd de lucht gespleten door bliksemschichten. De regen en de mist maakten het onmogelijk om iets te zien en het ergste was dat de windvlagen van richting veranderden en de schepen naar de verraderlijke kust en de hoge rotsen van Cape Cod stuwden. Golven van wel tien meter hoog stroomden over de dekken en alles wat niet vastgebonden was werd weggespoeld.

Na verscheidene wanhopige uren waarin de bemanning alles probeerde wat in hun vermogen lag om zichzelf te redden werd de Whydah hoog op de golven getild en gleed toen achteruit, het achterschip eerst en werd aan diggelen geslagen aan de voet van de rotsen. Toen werd het schip door de onderstroom terug gezogen naar zee. Samuel Bellamy en nog 160 andere mannen verloren het leven.

Waar zijn die enorme schatten nu? In 1984, nadat het 267 jaar in de diepten had geslapen, werd het wrak ontdekt. Nu kunnen zo'n 100.000 artefacten uit het wrak bezichtigd worden in het Expedition Whydah Center in Princetown, Massachusetts. Het herstel en de conservatie van de schatten is nog steeds in volle gang.³

Een scherp contrast met het bestaan van Samuel Bellamy is te zien in het leven en werk van Fred Rogers, die afkomstig was uit mijn stad Pittsburgh, Pennsylvania. Toen hij daar tijdens de paasvakantie op bezoek was, zag Fred een kinderprogramma op de televisie waarin iedereen elkaar slagroomtaarten in het gezicht gooide. Optimistisch als hij altijd was, wist hij zeker dat televisieprogramma's zoveel meer konden bieden! Het was een moment van openbaring waardoor zijn leven een nieuwe richting opgestuurd werd.

Rogers vond eigenlijk dat hij een opdracht had kinderen te helpen om medeleven, begrip en vriendelijkheid te ontwikkelen. In

zijn programma's werden moeilijke onderwerpen behandeld waar kinderen mee te maken hebben zoals pesten, gebroken gezinnen en woedebeheersing door het beheersen van negatieve gevoelens en het aankweken van positieve emoties.

Hij was een Christelijke voorganger maar predikte niet tijdens zijn show, hij gaf er de voorkeur aan Gods liefde te tonen door het voorbeeld dat hij gaf; een voorbeeld in plaats van een preek. Dwight L. Moody noemde dat "het evangelie gebonden in schoenleder" en in Freds geval was het "het evangelie gekleed in een rode trui."

Jarenlang bleef hij trouw aan de waarden die hij in het Nieuwe Testament las. Hij spiegelde zich aan het voorbeeld van Jezus om kinderen tegemoet te komen zoals ze zijn en hen aan te moedigen zichzelf en hun naaste lief te hebben op iedere mogelijke manier. Zoals hij het uitdrukte: "Er zijn veel manieren waarop je 'Ik hou van jou' kunt zeggen."

Freds persoonlijkheid als hij niet op de beeldbuis te zien was, verschilde niet van de personage en de marionetten die hij in zijn programma liet zien. Jarenlang beantwoordde hij persoonlijk de 50-100 brieven die hij dagelijks van zijn jeugdige kijkers ontving. Hij werkte samen met gevangenen om kindvriendelijke ruimtes te creëren voor familiebezoek, zat in ziekenhuiscomités om traumatische ervaringen in kinderafdelingen te beperken, bezocht mensen die ziek waren of stervende en schreef talloze brieven aan eenzame mensen.

In tragische tijden zochten de mensen vaak het advies van Rogers over hoe ze troost konden bieden. "Hij hielp de kinderen van Amerika in hun kindertijd en eigenlijk Amerikanen over het algemeen, door een aantal woelige en zware periodes heen: van de oorlog in Vietnam en de moord op Robert Kennedy in 1968 tot aan de 9/11 aanvallen in 2001."4

Een van zijn stokpaardjes was dat het normaal is om allerlei emoties te hebben, maar dat negatieve gevoelens nooit een excuus mogen zijn voor slecht gedrag. Als we kwaad worden kunnen we leren ermee om te gaan en onze gevoelens delen met onze geliefden zodat we onszelf of anderen geen pijn doen. Rogers noemde het "groeien aan de binnenkant." 5

Fred Rogers stierf in 2003 op de leeftijd van 74, maar zijn leven heeft nog steeds invloed op allerlei manieren. "Rogers werd een bron van advies voor ouders. Hij was een tijdloos orakel tegen een

achtergrond van steeds veranderende ouderschapsfilosofieën en culturele trends."6

Twee levens, vele jaren van elkaar verwijderd en tegenpolen in hun invloed. Ze maken dat we ons afvragen wat onze nalatenschap zal zijn. Ik vraag me af wat Rogers tegen ons zou zeggen in deze tijd. Ongetwijfeld wat hij al gezegd heeft: "Het zijn niet de eervolle vermeldingen en de prijzen en de mooie schijn van het leven waar onze zielen tenslotte door gevoed zullen worden. Het is de wetenschap dat mensen ons kunnen vertrouwen, dat we nooit bang zijn voor de waarheid, dat de basis van ons wezen goed is. Als menselijke wezens is het onze taak in het leven om mensen te helpen beseffen hoe zeldzaam en waardevol ieder persoon eigenlijk is, dat iedereen iets heeft dat niemand anders heeft of ooit zal hebben, iets in zijn binnenste dat uniek is voor de eeuwigheid. Het is onze taak om elkaar aan te moedigen die unieke eigenschappen te ontdekken en manieren mogelijk te maken om die tot uitdrukking te brengen. We hebben allemaal verschillende gaven, dus we hebben allemaal verschillende manieren om de wereld te vertellen wie we zijn."

1 Samuel Bellamy tegen Captain Beer, na een verovering.

2.Redactie: "Jolly Roger" is van oudsher de naam voor de vlaggen die gehesen werden om een piratenschip te identificeren dat op het punt stond om aan te vallen in het begin van de 18e eeuw. -Wikipedia

3.Redactie: Een virtuele rondleiding krijgen in het Whydah museum: https://www.youtube.com/watch?v=iJqii1-2_xs.

4.Robert Thompson van de Universiteit van Syracuse

5. Mister Rogers' Neighborhood: <https://www.youtube.com/watch?v=e19QPakOGb0>

6. Caitlin Gibson van de Washington Post

Jouw beurt om te geven

Heb je ouders, grootouders of andere dierbaren die lijden aan blijvende gebreken, de gebreken die de oudere leeftijd met zich meebrengt? Hier zijn vijf manieren waarop je hen op jouw beurt liefde en steun kunt geven:

1. Leef met hen mee

Stel je eens voor hoe het is om in hun schoenen te staan. Je denkt misschien dat jij problemen hebt, maar als je eens stilstaat bij hun problemen en hoe het voelt om zo oud te zijn, dan kun je misschien beter begrijpen wat sommige oude mensen doormaken.

Veel ouderen hebben de fysieke kracht niet meer om de dingen te doen die ze altijd deden en dat kan tot ontmoediging en gevoelens van nutteloosheid leiden.

Sommigen kunnen niet meer zien of horen of zelfs niet meer eten of op eigen kracht lopen. Dat geeft hen een gevoel van schaamte en vernedering; ze verliezen hun gevoel van eigenwaarde. Anderen hebben constant pijn en ongemak. Omdat hun afweersysteem verzwakt is kunnen kleine kwaaltjes grote problemen veroorzaken. Hun botten zijn brozer en hun organen gevoeliger en als ze gebroken of beschadigd zijn duurt het langer voordat ze genezen.

2. Toon je belangstelling

Niet alle bejaarden zijn nog zo sterk of vitaal als vroeger, maar de niet tastbare dingen, de persoonlijke eigenschappen die hen tot de unieke persoonlijkheden maken die ze nog steeds zijn, verdwijnen niet. Vaak komen positieve eigenschappen zoals liefde, attentheid, loyaliteit, nederigheid, humor, optimisme en wijsheid pas op latere leeftijd tot volle bloei. Dat maakt hen zo fascinerend, alsmede het feit dat ze tijden hebben meegemaakt die de jongeren zelf nooit zullen meemaken. Neem de tijd om hun verborgen schatten te ontdekken en kijk eens wat je vindt. Zelf zullen ze er ook van opkijken.

3. Geef liefde en waardering

Alles is zo anders wanneer we weten dat er mensen zijn die van ons houden. Dan kunnen we de situatie beter aan. En dat geldt zeker voor ouderen. De wetenschap dat ze gewaardeerd worden om dingen die ze in het verleden hebben gedaan kan ouderen helpen om hun leven op de juiste manier te bekijken en negatieve gevoelens over situaties waar ze ooit tekortgeschoten zijn, ingebeeld of niet, te bestrijden. Soms worden juist op begrafenissen hele droevige woorden uitgesproken: "Ik hoop dat hij geweten heeft hoeveel hij voor me betekende," of: "Ik wou dat ik haar vaker had

verteld hoeveel ik van haar hield.” Geef die liefde dus nu het nog kan.

4. Help hen om actief te blijven

Tallose studies hebben bewezen dat fysiek actief zijn het verouderingsproces vertraagt. Daardoor leef je niet alleen langer, maar de kwaliteit van het leven wordt erdoor verbeterd. Daarentegen vergroot je met een zittend bestaan de kans op ouderdomsgebreken en een voortijdige dood. Zelfs een dagelijkse wandeling in de frisse lucht is al heel gezond en kan wonderen doen. (De opinies over de duur en de frequentie van de wandelingen lopen uiteen, maar het is altijd verstandig om langzaam te beginnen en geleidelijk aan het tempo te verhogen) Er zijn ook studies die hebben aangetoond dat stimulering van het intellect de hersenactiviteit verhoogt en kan voorkomen dat je vroegtijdig aan geheugenverlies begint te lijden. Toen er aan een groep bejaarden werd gevraagd waarom ze fysiek en intellectueel niet actiever waren, zei een aantal mensen dat ze niemand om zich heen hadden met wie ze intellectueel gezien op één lijn stonden. Help hen om actief te blijven.

5. Bid voor hen

Er is weleens gezegd dat bidden voor anderen niet het minste is dat we kunnen doen, maar het beste. Gebed beweegt het hart en de hand van God ertoe om dingen voor mensen te doen die wij zelf onmogelijk zouden kunnen doen. Gebed opent een kanaal van communicatie tussen ons en God en werkt naar beide kanten. Wanneer wij God vragen om naar ons te luisteren, wordt het voor ons gemakkelijker om van Hem te horen. Soms krijgen we prachtige antwoorden op onze gebeden wanneer het God lukt om onze interesse te wekken en we ons in gebed echt voor iemand inzetten. Het feit dat je voor anderen bidt laat zien dat je bezorgd bent voor hun welzijn. Het helpt je om Zijn liefdevolle plan voor hun levens beter te begrijpen. Dan zie je ook dat jij daar daadwerkelijk bij kunt helpen en er deel aan kunt hebben. Als je bijvoorbeeld bidt dat iemand niet zo eenzaam zal zijn, kan God je ideeën geven hoe je die eenzaamheid kunt verlichten; misschien door hen een bezoekje te brengen of een middagje met hen uit te gaan, of met een telefoontje, een e-mail of een kaart.

Een mens lijdt dikwijls het meest
door het lijden dat hij vreest,
doch dat nooit op zal dagen.
Zo heeft men meer te dragen,
dan God te dragen geeft.

Het leed dat is, drukt niet zo zwaar,
als vrees voor allerlei gevaar.
Maar komt het eens in huis,
dan helpt de Here altijd weer,
en geeft Hij kracht naar kruis.

Nicolaas Beets

Een vermenigvuldigd leven

Auteur onbekend

Een zending was met verlof in de Verenigde Staten. Er was hem gevraagd een dame te bezoeken die het zendingswerk al jaren ondersteunde. Toen hij in haar stad was aangekomen ging hij naar haar op zoek. Het verbaasde hem dat ze in een doodgewoon flatje woonde.

Hij had verwacht dat ze een riante villa zou bezitten in een pretentieuze wijk van de stad. Ze ondersteunde tenslotte een fulltime zending, dus dan zou je denken dat ze een welgestelde dame was. Had hij zich misschien vergist?

Hij klopte op de deur en werd begroet door een moederlijk uitzierende oude dame die hem stralend toelachte. Terwijl hij zich aan haar voorstelde keek hij tersluiks de huiskamer in. Het was er vlekkeloos schoon, maar de inrichting was niet bepaald chic te noemen. Dit was het onderkomen van een gewone arbeidsvrouw.

Tenslotte kon hij zijn nieuwsgierigheid niet meer bedwingen en vroeg hij hoe zij, een vrouw die zelf zo weinig bezat, zoveel aan de zending kon geven? Hij wees naar de schamele inrichting van de flat en het was te merken aan zijn houding dat hij eigenlijk vond dat zij niet in staat was om zoiets op zich te nemen.

De oude dame lachte geamuseerd: "Maar beste man, ik ondersteun vier zendingen. Een in India, een in Afrika, een in China en een in Zuid-Amerika."

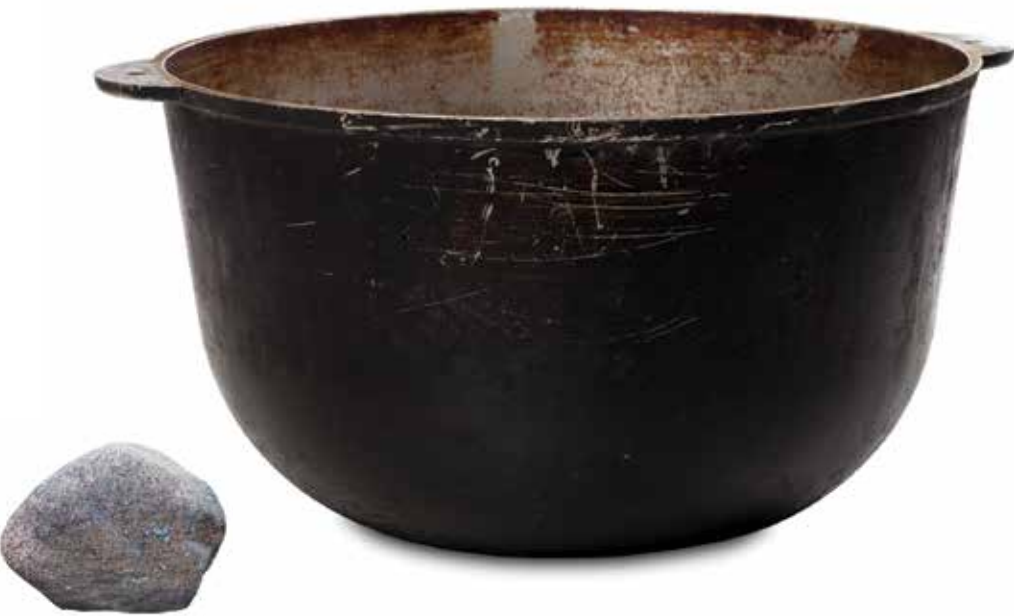
De zending stond perplex. "Heeft u vier mensen in de zending zitten? Hoe krijgt u dat in 's hemelsnaam voor elkaar?" Haar lieflijke oude gezicht stond nu ernstig. Alleen haar ogen lachten toen ze uiteenzette dat ze altijd had geloofd in het geven van tien procent van haar inkomen aan God. Toen had God haar gezegend, want iemand had haar een stuk land nagelaten waardoor haar inkomen er enorm op vooruit was gegaan en haar "Jezus Fonds" gespekt werd. "Komt u eens naar het raam, mijnheer, dan laat ik u mijn huizen zien."

Ze wees naar een rij prachtige huizen en zei: "Wat zou een oude vrouw zoals ik nu met zulke grote huizen moeten doen? Ik heb hier in dit kleine flatje alles wat ik nodig heb en de huur die ik van deze huizen ontvang, gebruik ik om mijn zendingen te ondersteunen. Ik weet dat ik zelf nooit over de oceaan kan gaan om het evangelie te prediken, dus heb ik besloten om het mogelijk te maken dat anderen het voor me doen."

De zending zei tot slot van zijn verhaal: "Op een dag zal ik voor de troon van Christus staan naast deze liefdevolle vrouw uit Amerika en ik weet zeker dat haar beloning veel groter zal zijn dan de mijne. Zij wist hoe ze blijmoedig moest geven. En de Heer, die de blijmoedige gever liefheeft, zegent haar."

Verzamel op aarde geen kostbaarheden, want die vergaan of worden gestolen. U kunt beter kostbaarheden in de hemel verzamelen, waar ze nooit zullen vergaan of worden gestolen. Want waar u uw kostbaarheden bewaart, daar zal ook uw hart naar uitgaan.

-Mattheüs 6:19-21

Stenen koken

Door Iris Ricxhard

In mei 2020 hadden de consequenties van de COVID epidemie ernstige omstandigheden veroorzaakt in Kenia voor duizenden gezinnen die in informele nederzettingen wonen en afhankelijk zijn van eendagsbaantjes. Daarbij kwam nog de angst voor besmetting door het virus zodat heel veel mensen te maken kregen met de reële bedreiging van hongerslijden en zelfs verhongering.

Om alles nog te verergeren waren er overstromingen in veel delen van het land, veroorzaakt door ongewoon zware regenval in het regenseizoen, waardoor aardverschuivingen optraden en levens en huizen verloren gingen en ziekten werden overgebracht door het stilstaande water.

Ik werd gebeld door een vriendin die me een verhaal vertelde over iets wat ze op Tv had gezien over een weduwe met vier

kleine kinderen die in een plattelandsdorpje aan de kust woont. De kinderen lagen op strooien matten te jammeren terwijl de moeder een bruine waterige drab aan het koken was op een klein houtskookkacheltje. Ze wendde zich tot de camera en vertelde dat ze stenen kookte aangezien ze die dag niets te eten hadden. Ze deed dat in de hoop dat de kinderen zouden denken dat ze eten voor hen kookte en zouden ophouden met huilen en tijdens het wachten in slaap zouden vallen.

Die nacht kon mijn vriendin onmogelijk in slaap vallen omdat de beelden van de arme moeder die stenen voor haar verhongerende kinderen kookte haar door het hoofd spookten. De volgende ochtend gaf ze haar advocaat de opdracht deze arme vrouw te vinden. Hij vond haar inderdaad en mijn vriendin kon toen via M-Pesa (een plaatselijke dienst waarmee geld kan worden verstuurd via mobiele telefoons) wat geld overboeken om dit arme gezin te helpen.

De vrouw belde huilend mijn vriendin op, bedankte haar uitvoerig en zei dat God haar gebeden had verhoord en haar kinderen gered had door de gift die ze had gestuurd.

De meeste mensen is dit soort honger bespaard gebleven tijdens de epidemie, maar toch is het een ernstig probleem geweest voor velen. Net zoals God de smeekbede van deze arme moeder verhoorde kunnen wij er ook op vertrouwen dat Hij aan onze verzoeken gehoor zal geven. "Wij weten dat Hij naar ons luistert als wij Hem iets vragen wat met zijn wil overeenstemt. En als wij weten dat Hij naar ons luistert, mogen wij er ook zeker van zijn dat Hij ons geeft wat wij Hem vragen."¹ En misschien gebruikt Hij ons ook wel om het gebed van iemand anders te verhoren, zoals Hij met mijn vriendin heeft gedaan.

In problematische tijden zien we bijna dagelijks wanhoop bij de mensen, vaak in onze eigen omgeving. Sommige mensen hebben eten nodig, anderen een begrijpend woord. Wij kunnen zoveel verschil maken als volgelingen van Christus als we Zijn liefde geven aan mensen in nood!

1. 1 Johannes 5:14-15

Ware grerechtigheid

Door Marie Alvero

Ware gerechtigheid begint bij een waarheid: ieder mens is geschapen in het evenbeeld van God. Dat geeft ons waarde. Daardoor zijn we aan elkaar gelijk, ondanks alle verschillen in rassen, seksen, bekwaamheden, handicaps, godsdiensten, politieke opvattingen, sociaaleconomische statussen, rangen en opleidingen. Een hele waslijst van actuele thema's.

Er begint langzamerhand een opvatting door te sijpelen dat gelovige mensen aan een gestoord gevoel van rechtvaardigheid lijden, dat godsdienstige mensen een wereldvisie aanhangen die voor de bevoorrechte klasse gaat en de zwakkelingen of de minder bevoorrechten buitensluit. Niets is minder waar.

Er wordt ons verteld dat de natuur de sterke helpt, dat het om de overleving van de sterkste gaat. Deze logica kan op allerlei verschrikkingen worden toegepast en bevordert hebzucht, misbruik en manipulatie. Je hoeft enkel maar sterker te zijn dan de ander. Jezus zette deze logica op zijn kop door de Bergrede, waarin Hij zei: "Gelukkig zijn de zachtmoedigen."¹ Of toen Hij zei dat ze de kinderen tot Hem moesten laten komen omdat het koninkrijk van de Hemel hen toebehoort.² En wat dacht je van het feit dat Hij

de last van de zonde en de straf van de mensheid op Zich nam en voor ons is gestorven? Hij was de sterkste, maar Hij liet Zich ter dood brengen. De zwakke, de gebroken en verloren mensen hebben waarde voor God omdat ze Zijn beeld dragen. De stem over sociale rechtvaardigheid klinkt momenteel zo luid. Je wordt er gemakkelijk door in de war gebracht en zelfs oprechte gelovigen zijn het vaak met elkaar oneens over het antwoord op de vraag: "Wat zou Jezus doen?" Een goed punt om over na te denken is dat we in Gods opvatting allemaal gelijk zijn.

Uit de geschiedenis blijkt dat we allemaal even goed in staat zijn om kwaad te doen, tot wat voor ras, godsdienst, cultuur of sekse we ook behoren. De kern van de onrechtvaardigheid en de onderdrukking is simpelweg de zondige natuur van de gehele mensheid. De harten moeten worden veranderd en dat begint bij jou en mij. "De HERE heeft u laten weten wat goed is en wat Hij van u verwacht. Hij wil niet anders dan dat u eerlijk en rechtvaardig bent en uw best doet liefde te bewijzen en als een nederig mens leeft met uw God."³

1. Mattheüs 5:5
2. Zie Mattheüs 19:14.
3. Micha 6:8

Je kunt hier beginnen

Jij kunt een verschil maken in de levens van anderen. Jezus kan je echter helpen een nog beter verschil te maken. Als je dit nog niet hebt gedaan, dan kun je Jezus nu, op dit moment ontvangen door een eenvoudig gebedje te bidden:

"Jezus, ik geloof in U en ik vraag U om in mijn leven te komen als mijn Redder en metgezel. Vergeef me alstublieft de dingen die ik fout heb gedaan. Vul me met Uw Heilige Geest en help me om meer over U te leren door in de Bijbel te lezen. Amen"

Geven aan anderen

Een boodschap van Jezus

Omarm nieuwe gelegenheden om te geven. Als je niet veel geeft raak je gemakkelijk uit de gewoonte. Probeer iedere dag iets te vinden dat je kunt geven; hetzij een glimlach of een compliment, je tijd, een welwillend oor, een lekker maal, een gebruiksvoorwerp dat je zelf niet nodig hebt of een vriendelijk woord. Er is altijd wel iets dat je met een ander kunt delen of aan hem of haar kunt geven. Stel je niet tevreden met wat je gisteren vanuit je hart hebt gegeven. Beschouw elke dag als een nieuwe gelegenheid om zoveel te geven als je kunt. De meest eenvoudige liefdevolle, zorgzame daden reiken ver om Mijn zegen in de levens van anderen te brengen. Strek een helpende hand uit op een manier die binnen jouw mogelijkheden ligt en laat een zonnestraaltje schijnen in de levens van de mensen die vandaag op je pad komen. De liefde die je geeft is nooit tevergeefs en wordt altijd opgemerkt. Elke kleine vriendelijke daad maakt een verschil en hoort bij het laten schijnen van jouw lichtje, zodat anderen tot Mij worden aangetrokken.

Stort Mijn liefde uit, geef haar gul aan de mensen om je heen. Geef haar door middel van aanmoediging, het prijzen van iemand, door het verlenen van hulp waar je maar kunt. Vertel iemand vandaag hoezeer je hem of haar waardeert. Hoe bijzonder hij of zij voor je is. Iedereen is bijzonder in Mijn ogen en jij kunt hen helpen Mijn liefde te ervaren.